

کرباره

تاریخ سیاسی

امام دوازدهم (ع)

رسول عصریان

جاسم حسین. تاریخ سیاسی امام دوازدهم (ع).
(تهران، انتشارات امیرکبیر، ۱۳۷۰).

ترجمه: شریعت سوئنند، کمک بزرگی به پیشرفت دانش در کشور است و در بالا بردن توانایی‌های فرهنگی جامعه، تأثیر فراوانی دارد. بویژه اگر متون ترجمه شده، از آثار برگزیده و استوار باشد و با ترجمه‌ای حائز دو عنصر امانت و دقت، عرضه شود.

امروزه در زمینه علوم اسلامی به معنای اعم آن، تحقیقات سودمندی در غرب سامان یافته که آگاهی از آنها برای محققان کشور بسیار مفید است و نفیاً و اثباتاً می‌توانند از آنها بهره برگیرند. برخی از پدیدآورندگان این آثار، شرقیان مسلمان زاده‌ای هستند که به دلیل آشنایی کامل با فرهنگ اسلامی و روشهای جدید تحقیق، آثار بسیار با ارزشی را فراهم آورده‌اند. طرفه اینکه مراکز شرق‌شناسی در غرب، اکنون به میان وجود این افراد سریعاً بوده و حتی در برخی از رشته‌های شرق‌شناسی، محققان شرقی‌الاصل، غربی‌المسکن، رشته‌های تحقیقی را دریست در اختیار خود گرفته‌اند. این مساله از جهاتی سودمند و از برخی

تاریخ سیاسی غیبت امام دوازدهم

تحقيق از
دکتر جاسم حسین

ترجمه
دکتر سید محمد تقی آیت‌الله‌ی

موسسه انتشارات امیرکبیر
تهران ۱۳۶۰

جهات می‌تواند مشکل آفرین نیز باشد. آنچه اینک مورد گفتگوست، یکی از این آثار است که با دیده‌ما نوشته‌ای است دقیق و متنین با اسلوبی بدیع و بسیار محققانه. حوزه تحقیق کتاب حاضر، موضوع غیبت امام دوازدهم است؛ اماً به تناسب، ابعاد سیاسی جامعه شیعی را از آغاز قرن سوم تا انتهای غیبت صغیری (۳۲۹) مورد بررسی قرار داده و نکات مهم و کارآمدی را مطرح کرده است. پیشتر در این زمینه، کتاب پر ارج تاریخ الغيبة الصغری، اثر محمد صدر را در دست داشتیم که آن نیز در نوع خود کم نظیر است. اماً اکنون با تحقیق جدیدی روپرور هستیم که بر اساس مدارک و منابع فراوانی نگاشته شده و می‌توان گفت در یک نگاه کلی، محققانه ترین کتابی است که درباره مسائل این دوره بسیار مهم نگاشته شده است. گواینکه در نگاه جزئی، انتقادات و ایراداتی بر آن وارد است، ولی اینها از ارزش و اعتبار کتاب نمی‌کاهد. در همینجا باید یادآور شد که مهمترین مأخذ این کتاب و اساساً موضوع مورد بحث، کتاب بسیار با ارزش الغيبة، اثر شیخ الطائفه، شیخ طوسی-رحمه الله عليه- است. (۲) این

صورت انجام پذیرد. آنچه ما قصد تبیین آن را داریم، این است که باستودن کار مترجم از جهات مختلف، بویژه در گزینش این اثر بدیع، برخی از نکات مربوط به اعلام و اسامی کتابها در این ترجمه، نادرست ضبط شده است. مترجم در عین آشنایی با بسیاری از اعلام و اسامی کتب، از برخی غفلت کرده است. این مسأله، اساساً مشکل عمومی بسیاری از مترجمان ماست.

مشکلی که در ترجمه آثار تاریخی محسوس‌تر بوده و طبعاً به لحاظ اهمیت، از حساسیت خاصی نیز برخوردار است. مواردی که تذکر می‌دهیم، تنها یا یک مسرور اجمالی به دست آمده و محتملاً، بیش از این مقدار است. از این رو بر مترجم است تا اگر قصد چاپ مجدد کتاب را دارد، این لغزشها را اصلاح کند و در صورت امکان چاپ بعدی کتاب، توسط فردی که دقیقاً با اعلام آن دوره و نخیز اسامی کتابهای آن آشنایی دارد، ویراسته شود.

درست:

صفیل: (ر.ک: الغيبة، ص ۲۷۲، ۲۷۳، ۳۹۳).

فطحیه

محمدبن اسماعیل بزیع

محمدبن نصیر (بنیاد گذار فرقه غالی نصیریه)

سوره قصص: سوره ۲۸، آیه ۵-۶

ایضاح الاشتباہ

الایضاح

النجوم الزاهرة

اربیلی

مذاهب ابتدعها السياسة في الإسلام

عبدالواحد الانصاری

مقاتل الطالبین

روضات الجنات

احمد محمود صبحی

کتاب به تمام معنی اثری دینی-تاریخی است و اطلاعات بسیار با ارزشی را که بعضاً در منابع دیگر یافت نمی‌شود، در اختیار خواننده می‌گذارد. در مقدمه کتاب، عنوان برخی از مقالات تحقیقی مؤلف آمده که همگی درباره شیعه و زندگی امامان است. با وجود این، اطلاعات روشنگرانه‌ای درباره مؤلف و زندگی و تحصیلات او به دست داده نشده است. در عین حال آن گونه که از کتاب برمی‌آید، نویسنده بر مذهب شیعه بوده و دقیقاً با اعتقاد عمیق به مهدویت امام زمان-علیه السلام- مطالب کتاب را تنظیم کرده است. ویژگی مهم ایراث بهره‌گیری کامل از تعامی اشاراتی است که در لابلای احادیث و نقلها آمده و مؤلف با کمک آنها توانسته یک تبیین تاریخی نسبتاً منسجم را عرضه کند.

هدف ما از نگارش این مقال، پرداختن به محتوای کتاب نیست؛ چه این مفهم باید با مطالعه دقیق آن

خطا:

ثقیل (نام یکی از کنیزکان امام حسن عسکری). (ص ۱۲۶)

فتحیه (نام فرقه‌ای منسوب به عبدالله افطح) (ص ۱۰۵، ۱۱۳).

محمدبن اسماعیل بن بزی (ص ۷۹)

محمدبن نصیر (ص ۱۵۹، سه مورد، ۱۶۷)

قصص، ج ۲۸، ص ۵-۶ (ص ۱۳۲)

اضاح الاشتباہ (ص ۲۴۴)

الاضاح (ص ۲۴۴)

النجوم الزهیرة (ص ۲۴۴)

اربیلی (ص ۲۴۵)

مذهب ابتدعها السياسة في الإسلام (ص ۲۴۵)

عبدالوحید (نویسنده کتاب فوق) (ص ۲۴۵)

مقاتل الطالبین (ص ۲۴۵)

ردوت الجنة (ص ۲۴۶)

احمد محمد سبھی (ص ۲۴۷)

نظريات الامامة (ص ٢٤٧)	طبقات الشفيعية الكبرى (ص ٢٤٧)
ادارات بغداد في العصر العباسي الاولى احمدبن على قلقشندی	ادارات بغداد في العصور العباسية العلي (ص ٢٤٩)
اثبات الوصية	احمدبن على قلقشندی (ص ٢٤٩)
مقالات الاسلاميين	اثبات الوصاية (ص ٣٠)
قطنطرة الشوك	مقالات الاسماعيليون (ص ١٨٩)
الخطيب بغدادي	فتررة الشوك (ص ٢٠٩)
الدعوة لرضا من آل محمد (ع)	الخطاب (ص ١٨٥)
كافایه الاثر	الدعوى للرضا من آل محمد (ص ٩٥)
هوالمهدی اخربناه کعبون اخوا الاخبار	کفایة الاثار (ص ٥٧)
ابن حوشب	هوالمهدی اخربناه کعبون اخوا الاخبار (ص ٥٦)
قاضی عبدالجبار	قاضی عبدالجبار (ص ٢٨)

آمده است. (ص ٦٩). و نیز نام حزمیة بن ثابت، خذیمة بن ثابت ضبط شده است. (٦٩) تذکرات مربوط به اغلاط کتاب تشیع در مسیر تاریخ را دوستم جناب شیدان شید در اختیار گذاشته بودند. ایشان همچنین فهرستی از مواردی که غلط ترجمه شده است، آمده داشتند. با وجود این، باید مترجم را به قلم زیبایش ستود. چه، با عباراتی روان و شیوا کتاب را ترجمه کرده و تو گویی همچون اثیری است که به زیان فارسی تألف شده و بدین لحاظ، خواندنی و ستودنی است. برای مترجم محترم و نیز نویسنده‌گان هر دو اثر، آرزوی موفقیت می‌کنم و آنان را برای عرضه کتابهای بهتر دعا می‌کنم.

مناسفانه این اغلاط آن قدر کم و مناده نیستند که بتوان از آنها گذشت. همچنین نگاهی اجمالی به کتاب نشان می‌دهد که موارد دیگری نیز از این دست وجود دارد. نمونه این خطاهای مربوط به اعلام، در ترجمة دیگر مترجم حاضر، یعنی کتاب تشیع در مسیر تاریخ، یافت می‌شود. آن اثر نیز بسیار پرارج است و همان گونه که مترجم گفته‌اند، این دو کتاب مکمل یکدیگرند. در آنجا، مترجم عنوان کتابی را این گونه ضبط کرده است: «وقعات الصفین نصر بن مظاهم المنقاری» (ص ٩٨). در حالی که چنین است: «واقعة الصفین نضر بن مظاهم المنقاری». و یا به جای الامامة من قریش، «الامارت من قریش» آمده است. (ص ٦٣). همچنین به جای جاخط در عثمانی، حافظ در عثمانی آمده که این می‌تواند غلط چاہی باشد و البته چه زیبا! افزون بر این به جای موطاً (کتاب مالک بن انس)، موطع آمده است. (ص ٣١). و نیز به جای نام براء بن عازب انصاری، البرئه بن غریب الانصاری